

Toelichting Verordening jeugdhulp gemeente Soest 2025

Inhoud

Inleiding	3
De Jeugdwet	4
De Integrale Visie Sociaal Domein gemeente Soest 2024-2028.....	4
Afbakening verordening	5
Artikelsgewijze toelichting	6
Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen.....	6
Artikel 1.1. Begripsbepalingen.....	6
Hoofdstuk 2 Jeugdhulp	8
Artikel 2.1 Algemene voorzieningen	8
Artikel 2.2 Jeugdhulpverleners (jeugdteam)	8
Artikel 2.3 Vormen van niet vrij-toegankelijke jeugdhulp (individuele voorzieningen).....	8
Artikel 2.4 Dyslexiezorg	8
Artikel 2.5 Vervoer	9
Artikel 2.6 Begeleiding in het vervoer.....	9
Hoofdstuk 3 Toegang tot jeugdhulp.....	10
Paragraaf 3.1 Toegang via het college.....	10
Artikel 3.1 Toegang jeugdhulp via het college.....	10
Artikel 3.2 Kwaliteitseisen toegang jeugdhulp via college.....	12
Artikel 3.3 Eigen kracht.....	12
Artikel 3.4 Zorgvuldig onderzoek.....	13
Artikel 3.5 Onderzoek naar eigen kracht.....	15
Artikel 3.6 Identificatie	16
Artikel 3.7 Voorwaarden individuele voorziening	17
Artikel 3.8 Inhoud beschikking	17
Paragraaf 3.2 Toegang tot jeugdhulp niet via het college	18
Artikel 3.9 Toegang jeugdhulp via de huisarts, medisch specialist of jeugdarts.....	18
Artikel 3.10 Toegang jeugdhulp via de gecertificeerde instelling of kinderrechter	18
Hoofdstuk 4 Afstemming met andere voorzieningen.....	20
Artikel 4.1 Afstemming gezondheidszorg.....	20
Artikel 4.2 Afstemming langdurige zorg	20
Artikel 4.3 Afstemming voorschoolse voorzieningen en het onderwijs.....	20
Artikel 4.4 Afstemming maatschappelijke ondersteuning.....	21
Artikel 4.5 Afstemming werk en inkomen.....	21
Hoofdstuk 5 Persoonsgebonden budget.....	22
Artikel 5.1 Persoonsgebonden budget.....	22

Artikel 5.2 Onderscheid formele hulp en informele hulp	25
Artikel 5.3 Hoogte van een pgb-tarief.....	25
Hoofdstuk 6 Nieuwe feiten en omstandigheden	27
Artikel 6.1 Herziening of intrekking.....	27
Artikel 6.2 Terugvordering Pgb bij de Pgb-aanbieder	27
Artikel 6.3 Opschorting betaling uit het Pgb	27
Hoofdstuk 7 Voorkomen en bestrijden van misbruik of oneigenlijk gebruik.....	28
Artikel 7.1 Controle	28
Artikel 7.2 Toezichthouders.....	28
Artikel 7.3 Maatregelen ter voorkoming en bestrijding van misbruik of oneigenlijk gebruik	28
Hoofdstuk 8 Overige bepalingen	29
Artikel 8.1 Verhouding prijs en kwaliteit aanbieders jeugdhulp en uitvoerders kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering.....	29
Artikel 8.2 Vertrouwenspersoon.....	29
Artikel 8.3 Klachtregeling.....	29
Artikel 8.4 Inspraak en medezeggenschap.....	29
Artikel 8.5 Nadere regels	30
Artikel 8.6 Hardheidsclausule	30
Hoofdstuk 9 Slotbepalingen.....	31
Artikel 9.1 Intrekking oude verordening en overgangsbepalingen.....	31
Artikel 9.2 Inwerkingtreding en citeertitel.....	31

Inleiding

De Jeugdwet

De gemeente Soest beschrijft in de Verordening Jeugdhulp 2025 hoe zij uitvoering geeft aan de Jeugdwet. In de Jeugdwet is een jeugdhulpplicht voor gemeenten opgenomen, vergelijkbaar met de compensatieplicht in de Wmo. De gemeente treft daar waar een jeugdige of zijn ouders dit nodig hebben bij problemen met het opgroeien, opvoeden, de zelfredzaamheid of maatschappelijke participatie, een voorziening op het gebied van jeugdhulp. Uitgangspunt hierbij blijft de eigen kracht van jeugdige en zijn ouders.

De Jeugdwet schrijft in de artikelen 2.9, 2.10 en 2.12 voor dat de gemeenteraad bij verordening in ieder geval regels opstelt:

- over de te verlenen individuele voorzieningen en overige (jeugdhulp-) voorzieningen;
- over de voorwaarden voor toekenning, de wijze van beoordeling van en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening;
- over de wijze waarop de toegang tot en de toekenning van een individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, werk en inkomen;
- over de wijze waarop de hoogte van een persoonsgebonden budget wordt vastgesteld;
- voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening of persoonsgebonden budget, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de Jeugdwet;
- over de wijze waarop inwoners worden betrokken bij de uitvoering van de Jeugdwet, en
- over een goede verhouding tussen de prijs voor de levering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit van jeugdhulp, kinderschermingsmaatregelen of jeugdreclassering, als het college de uitvoering van de Jeugdwet door derden laat verrichten. Het college houdt rekening met de deskundigheid van de beroepskrachten en de toepasselijke arbeidsvoorwaarden.

Daarnaast biedt de Jeugdwet de mogelijkheid, in artikel 8.1.1, vierde lid, dat in de verordening bepaald wordt onder welke voorwaarden de persoon aan wie een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, de jeugdhulp kan betrekken van een persoon die behoort tot zijn sociale netwerk. Ook deze mogelijkheid benutten we in de verordening.

De Integrale Visie Sociaal Domein gemeente Soest 2024-2028

Deze verordening kan niet los worden gezien van de Integrale Visie Sociaal Domein gemeente Soest 2024-2028. In deze Visie omschrijft de gemeenteraad wat voor gemeente Soest wil zijn als het gaat over zorgen voor elkaar. De leidende principes zoals geformuleerd in de Visie zijn in lijn met de verordening jeugdhulp. De leidende principes zijn:

1. De inwoners en hun leefwereld staan centraal

Niet de regels en procedures zijn leidend maar de hulpvraag van de inwoner en de eigen mogelijkheden om zelf tot een oplossing te kunnen komen. Lukt een inwoner dat niet en heeft deze geen familie of vrienden in de buurt die ondersteuning kunnen bieden, dan zorgt de gemeente dat de juiste hulp en ondersteuning voor handen is. We houden rekening met

de menselijke maat en bieden maatwerk waar dat nodig is. We zorgen daarbij voor een laagdrempelige toegang tot hulp en ondersteuning en eenvoudige aanvraagprocessen.

2. We gaan uit van vertrouwen

We handelen vanuit vertrouwen en luisteren serieus naar inwoners. We zorgen er ook voor dat inwoners gebruik kunnen maken van onafhankelijke ondersteuning.

3. Voorkomen is beter dan genezen

We investeren in preventie en het vroegtijdig signaleren van problemen. We accepteren ook dat het leven niet maakbaar is en tegenslagen soms bij het leven horen. We willen voorkomen dat 'gewone' uitdagingen in het leven geproblematiseerd en gemedicaliseerd worden.

4. Ondersteuning nabij en zo licht als mogelijk (en zo zwaar als nodig)

We gaan uit van de eigen mogelijkheden van inwoners en hun sociale netwerk. Wanneer we ondersteuning inzetten dan is daarbij het uitgangspunt 'zo licht als mogelijk en zo zwaar als nodig'.

5. Continue leren en verbeteren

Dit principe gaat over het blijven leren en verbeteren in het sociaal domein. Deze verordening is daar een uitkomst van. In deze nieuwe verordening zijn landelijke ontwikkelingen, jurisprudentie en de lokale ontwikkelingen verwerkt. Ook is in deze verordening opgenomen dat we uitgaan van bewezen effectieve methoden en instrumenten.

Het 6e leidende principe (ongelijk investeren voor gelijke wijken) is niet van toepassing op de Verordening Jeugdhulp. De Verordening Jeugdhulp is immers voor alle inwoners op gelijke wijze van toepassing.

Afbakening verordening

Deze gemeentelijke verordening gaat alleen over de algemene voorzieningen en individuele jeugdhulpvoorzieningen. Het jeugdbeschermings- en jeugdreclasseringsaanbod zijn volgens de Jeugdwet geen jeugdhulpvoorzieningen en zijn daarom niet geregeld in deze verordening. Hetzelfde geldt voor de toegang door de gecertificeerde instellingen richting de specialistische jeugdhulp. Op grond van de Jeugdwet (artikel 3.5) hebben de gecertificeerde instellingen hierin een eigen bevoegdheid, waarbij zij wel verplicht zijn om hierover te overleggen met het college.

In deze verordening zijn ook tal van andere zaken niet geregeld omdat zij al in de Jeugdwet of andere (landelijke) wet- en regelgeving geregeld zijn. Denk aan zaken als de kwaliteitseisen voor jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen en privacyregels rond het delen van informatie en het instemmen met hulp. Deze zijn vanzelfsprekend wel van toepassing op de werkzaamheden en in de dagelijkse praktijk.

Artikelsgewijze toelichting

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1.1. Begripsbepalingen

In artikel 1.1 worden de begrippen gedefinieerd die cruciaal zijn voor het begrip van deze verordening. In de Jeugdwet worden drie typen voorzieningen onderscheiden:

- algemene voorzieningen
- andere voorzieningen
- individuele voorzieningen

Algemene voorzieningen zijn vrij toegankelijke voorzieningen. De jeugdige en zijn ouders kunnen rechtstreeks, dus zonder tussenkomst van de gemeente, gebruik maken van deze voorzieningen.

Andere voorzieningen zijn voorziening op grond van een andere wet dan de Jeugdwet. Denk bijvoorbeeld aan de Wmo, Zorgverzekeringswet, WLZ, onderwijswetgeving of de Participatiewet. Andere voorzieningen zijn voorliggend op voorzieningen op grond van de Jeugdwet.

Individuele voorzieningen zijn voorzieningen die alleen toegankelijk zijn na een verwijzing door een wettelijke verwijzer, zoals het jeugdteam of de huisarts.

Voor de definitie van het Persoonsgebonden Budget is de afkorting 'Pgb' opgenomen omdat de afkorting Pgb in het spraakgebruik inmiddels meer is ingeburgerd dan voluit 'Persoonsgebonden budget'.

Het aantal definities van artikel 1.1 is beperkt aangezien de wet al een flink aantal definities kent die ook bindend zijn voor deze verordening. De meeste van deze wettelijke definities zijn dan ook niet nogmaals opgenomen in de verordening.

In artikel 1.1 van de Jeugdwet is jeugdhulp als volgt gedefinieerd:

1. *ondersteuning van en hulp en zorg, niet zijnde preventie, aan jeugdigen en hun ouders bij het verminderen, stabiliseren, behandelen en opheffen van of omgaan met de gevolgen van psychische problemen en stoornissen, psychosociale problemen, gedragsproblemen of een verstandelijke beperking van de jeugdige, opvoedingsproblemen van de ouders of adoptie-gerelateerde problemen;*
2. *het bevorderen van de deelname aan het maatschappelijk verkeer en van het zelfstandig functioneren van jeugdigen met een somatische, verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke beperking, een chronisch psychisch probleem of een psychosociaal probleem en die de leeftijd van achttienjaar nog niet hebben bereikt, en*
3. *het ondersteunen bij of het overnemen van activiteiten op het gebied van de persoonlijke verzorging gericht op het opheffen van een tekort aan zelfredzaamheid bij jeugdigen met een verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke beperking of een somatische of psychiatrische*

aandoening of beperking, die de leeftijd van achttien jaar nog niet hebben bereikt, met dien verstande dat de leeftijdsgrens van achttien jaar niet geldt voor jeugdhulp in het kader van jeugdstrafrecht.

In deze verordening gebruiken we de begrippen 'jeugdige' en 'ouder' overeenkomstig de Jeugdwet. Indien mogelijk aangeduid algemeen als 'jeugdigen en ouders' en specifiek als 'de jeugdige of zijn ouders'. Gebruik van 'of' impliceert ook de betekenis 'en'. Met de aanduiding 'de jeugdige of zijn ouders' bedoelen we dus: de jeugdige zelfstandig (van bijvoorbeeld zestien jaar of ouder) en de jeugdige met één of beide ouders. Ouder wordt in artikel 1 van de wet als volgt gedefinieerd: 'de gezaghebbend ouder, adoptiefouder of stiefouder, een ander die een jeugdige als behorend tot zijn gezin verzorgt en opvoedt, niet zijnde een pleegouder.

De mate waarin jeugdigen zelfstandig (zonder toestemming van zijn ouders) benaderd kunnen worden – en jeugdhulp mogen ontvangen – verschilt per leeftijdscategorie. Op grond van de wet (artikel 7.3.4 en 7.3.5.) is expliciete toestemming nodig van:

- a) een ouder of voogd van een jeugdige die jonger is dan twaalf jaren, of;
- b) een ouder of voogd van een jeugdige van twaalf jaar of ouder, die niet in staat kan worden geacht tot een redelijke waardering van zijn belangen, of;
- c) een ouder of voogd van een jeugdige tussen twaalf en zestien jaar, en ook van de betrokken jeugdige zelf, of;
- d) de betrokken jeugdige van zestien jaar of ouder zelf.

De [Algemene wet bestuursrecht](#) (hierna: Awb) kent een aantal definitiebepalingen die voor deze verordening van belang zijn, zoals 'aanvraag' (artikel 1:3, derde lid van de Awb), 'besluit' (artikel 1:3, eerste lid Awb) en 'beschikking' (artikel 1:3, tweede lid van de Awb).

Hoofdstuk 2 Jeugdhulp

In de Jeugdwet is opgenomen dat de gemeenteraad in de verordening moet opnemen welk aanbod aan individuele voorzieningen en algemene voorzieningen beschikbaar is. Ook moet de gemeenteraad aangeven hoe de beoordeling en toekenning van voorzieningen verloopt. De burger heeft recht op een duidelijk beeld van het aanbod van voorzieningen binnen de gemeente (Memorie van Toelichting, Kamerstukken II 2012/13, 33 684, nr. 3).

Het begrip 'voorziening' is een lastig te vatten begrip. De wetgever waagt zich dan ook niet aan een definitie. Wel is in de memorie van toelichting opgenomen dat gemeenten zowel algemene, vrij-toegankelijke voorzieningen als individuele voorzieningen kunnen treffen. Een individuele voorziening heeft vaak betrekking op meer gespecialiseerde zorg. De gemeente bepaalt zelf welke hulp vrij-toegankelijk is en welke niet. Voor de niet vrij-toegankelijke hulp wordt door de gemeente of door de huisarts, medisch specialist of jeugdartsen eerst beoordeeld of de jeugdige of zijn ouders deze ondersteuning daadwerkelijk nodig hebben.

Artikel 2.1 Algemene voorzieningen

Dit artikel beschrijft algemene voorzieningen waar de jeugdige of ouder zonder besluit door het college heen kan gaan. Wel kan er een lichte toegangstoets worden uitgevoerd.

Artikel 2.2 Jeugdhulpverleners (jeugdteam)

Dit artikel beschrijft de taken van de jeugdhulpverleners in het jeugdteam van de gemeente Soest. In het tweede lid is opgenomen dat het jeugdteam namens het college besluiten kan nemen over de toegang tot niet vrij-toegankelijke jeugdhulp.

Artikel 2.3 Vormen van niet vrij-toegankelijke jeugdhulp (individuele voorzieningen)

Een individuele voorziening heeft vaak betrekking op gespecialiseerde jeugdhulp. Voor de niet vrij toegankelijke vormen van jeugdhulp onderzoekt het jeugdteam eerst of de jeugdige of zijn ouders deze ondersteuning daadwerkelijk nodig hebben. Bij de beschrijving van de vormen van niet vrij toegankelijke voorzieningen is aangesloten bij de aanbesteding voor jeugdhulp. Als het aanbod verandert, bijvoorbeeld als gevolg van de Hervormingsagenda jeugd, dan kan het college op grond van het tweede lid van dit artikel dit artikel aanpassen.

Artikel 2.4 Dyslexiezorg

Dyslexiezorg voor jeugdigen met ernstige dyslexie (ED) viel tot 1 januari 2015 onder de Zorgverzekeringswet (Zvw). Met inwerkingtreding van de Jeugdwet is de gemeente verantwoordelijk geworden voor deze zorg en valt zij onder de noemer 'jeugdhulp'. In de Jeugdwet (of het Besluit of Regeling Jeugdwet) is deze vorm van jeugdhulp niet nader afgebakend. Vanaf 1 januari 2015 is door gemeente de praktijk voortgezet, zoals die onder de Zvw bestond. Dit houdt in dat alleen dyslexiezorg voor jeugdigen met ernstige dyslexie wordt vergoed en dat alleen jeugdigen in de leeftijd van 7 tot 13 jaar voor vergoede dyslexiezorg in aanmerking komen (jeugdigen in het primair onderwijs).

Het vaststellen van ED gebeurt door het doorlopen van het landelijke protocol Dyslexie Diagnostiek en Behandeling. Als school voldoende inzet heeft gepleegd, wordt de aanvraag voor onderzoek en behandeling voorgelegd aan het samenwerkingsverband passend onderwijs De Eem. De werkwijze is terug te vinden op de website

<https://dyslexie.swvdeem.nl/>. SWV De Eem adviseert namens de gemeenten in de regio Amersfoort over dyslexiezorg en verzorgt de toegang tot vergoede dyslexiezorg. Het college legt het besluit vast in een beschikking op de aanvraag. Ouders die het niet eens zijn met het besluit van het college, kunnen bij het college in bezwaar gaan.

Dyscalculie valt niet onder de jeugdhulp, maar onder de ondersteuning van de school. Dit volgt uit een brief die de toenmalige staatssecretaris Dekker aan de Tweede Kamer schreef (21 april 2016) *"Gemeenten hoeven op grond van de Jeugdwet niet te voorzien in een diagnosestelling en behandeling van dyscalculie."*

Artikel 2.5 Vervoer

Vervoer naar en van de locatie waar de jeugdhulp gegeven wordt, binnen of buiten de gemeentegrenzen, behoort tot de jeugdhulpvoorzieningen die het college moet treffen. Dit is het geval als een jeugdige jeugdhulp ontvangt op grond van de Jeugdwet en niet in staat is om zelfstandig van en naar de locatie te komen waar de jeugdhulp wordt gegeven in verband met een medische noodzaak of gebrek aan zelfredzaamheid (artikel 2.3 lid 2 Jeugdwet). In dit artikel wordt omschreven onder welke voorwaarden en in welke situaties een jeugdige in aanmerking komt voor vervoer naar en van de locatie waar de jeugdhulp geboden wordt. Het uitgangspunt is dat ouders en jeugdige zelf verantwoordelijk zijn voor vervoer. Het jeugdteam onderzoekt de eigen mogelijkheden als onderdeel van het brede onderzoek naar de hulpvraag, zoals omschreven in artikel 3.4.

Artikel 2.6 Begeleiding in het vervoer

Ook in dit artikel over begeleiding tijdens het vervoer naar en van de locatie waar jeugdhulp wordt geboden, sluiten we aan bij de bepalingen die hierover in de Verordening Leerlingenvervoer zijn opgenomen. Volgens rechtspraak van de Afdeling Bestuursrecht van de Raad van State (bijvoorbeeld de uitspraak van 29 april 2015 in zaak nr. [201405966/1/A2](#)) behoort het geven van begeleiding tijdens het leerlingenvervoer tot de verantwoordelijkheid van de ouders. Dat beide ouders door hun werk niet in de gelegenheid zijn hun kind zelf naar school te begeleiden, onderscheidt zich niet van de situatie waarin vele andere ouders zich bevinden. Dit geldt ook voor de omstandigheid dat naar eigen zeggen een sociaal netwerk ontbreekt om hun kind naar school te begeleiden.

Hoofdstuk 3 Toegang tot jeugdhulp

In dit hoofdstuk worden de verschillende wijzen van toegang tot de niet vrij-toegankelijke jeugdhulp beschreven. Een hulpvraag van een jeugdige of zijn ouder kan binnenkomen bij de gemeente. Het Jeugdteam ontvangt namens het college de vraag van een inwoner. De jeugdhulpverleners van het jeugdteam zijn door het college gemandateerd om de aanvragen in behandeling te nemen en te besluiten op de aanvraag.

De Jeugdwet regelt ook dat de jeugdhulp toegankelijk is na een verwijzing door de huisarts, de jeugdarts en de medisch specialist. Dit is opgenomen in artikel 3.8 van de verordening. Een andere wettelijke ingang tot de jeugdhulp is via de gecertificeerde instelling, de kinderrechter (via een kinderbeschermingsmaatregel of een maatregel tot jeugdreclassering), het openbaar ministerie en de directeur of de selectiefunctionaris van de justitiële jeugdinrichting (artikel 3.9).

Paragraaf 3.1 Toegang via het college

Artikel 3.1 Toegang jeugdhulp via het college

Eerste lid

De Awb bepaalt dat een aanvraag “een verzoek van een belanghebbende” is om een besluit te nemen. Een belanghebbende kan dus een aanvraag indienen om jeugdhulp. Volgens de Awb is een belanghebbende degene die een rechtstreeks belang heeft bij een besluit. Dat roept de vraag op welke personen een rechtstreeks belang hebben bij een jeugdhulpbesluit.

Jeugdige is belanghebbende

Allereerst is de jeugdige voor wie de jeugdhulp nodig is, belanghebbende. Een jeugdige heeft altijd een rechtstreeks belang bij het jeugdhulpbesluit dat over hem gaat. Toch betekent dat niet dat een jeugdige ook altijd zelf de aanvraag om jeugdhulp kan indienen. Een minderjarige jeugdige is namelijk handelsonbekwaam. Dat houdt in principe in dat de jeugdige de aanvraag niet mag indienen, maar dat de aanvraag ingediend moet worden door zijn wettelijk vertegenwoordiger (ouders met gezag of voogd).

Toch volgt uit de Awb-regels dat een jeugdige zelf de aanvraag kan indienen. Een jeugdige die in staat is zich een eigen mening te vormen over de jeugdhulp die hij wil, kan de aanvraag zelf indienen. Dat hangt dan af van de ontwikkeling van de jeugdige en kan per jeugdige verschillen. De ene jeugdige van bijvoorbeeld 12 jaar kan dat al wel, een andere jeugdige van dezelfde leeftijd niet.

Als de jeugdige zelf de aanvraag indient, is meestal nog wel toestemming daarvoor nodig van de ouders met gezag of de voogd.

Op grond van de Jeugdwet (artikel 7.3.4 en 7.3.5.) kan een aanvraag ingediend worden door:

- a) een ouder of voogd van een jeugdige die jonger is dan twaalf jaren, of;
- b) een ouder of voogd van een jeugdige van twaalf jaar of ouder, die niet in staat kan worden geacht tot een redelijke waardering van zijn belangen, of;
- c) een ouder of voogd van een jeugdige tussen twaalf en zestien jaar, en ook van de betrokken jeugdige zelf, of;
- d) de betrokken jeugdige van zestien jaar of ouder zelf (zonder toestemming van ouder of voogd).

Ouders zijn meestal belanghebbende

Ouders met gezag zijn ook belanghebbende bij het jeugdhulpbesluit voor hun kind. Als opvoeders hebben zij een rechtstreeks belang bij dat besluit, omdat het de opvoedingssituatie raakt. Zij kunnen dan ook een aanvraag indienen om jeugdhulp voor hun kind.

Ouders zonder gezag kunnen ook belanghebbende zijn. Dat is het geval als zij hun kind (tot 18 jaar) verzorgen en opvoeden. Zij kunnen dan ook een aanvraag indienen om jeugdhulp voor hun kind. Als een ouder zonder gezag het kind niet verzorgt of opvoedt, is die ouder dus geen belanghebbende en kan die ouder geen aanvraag indienen. Hierop is één uitzondering. Het gaat dan om de ouder zonder gezag die niet als verzorgende ouder geldt, maar wel gerechtigd is tot omgang met zijn kind. Als die ouder jeugdhulp wil die verband houdt met de uitvoering van de omgangsregeling, heeft deze ouder rechtstreeks belang bij het jeugdhulpbesluit. De ouder is dan dus belanghebbende en kan voor die jeugdhulp een aanvraag indienen.

Een ander dan ouder die belanghebbende kan zijn

Het kan zijn dat een ander dan de ouder het kind verzorgt en opvoedt. Deze persoon is ook belanghebbende bij het jeugdhulpbesluit voor het kind dat binnen zijn gezin wordt verzorgd en opgevoed. Denk hierbij aan een pleegouder. Deze persoon kan dus ook een aanvraag om jeugdhulp indienen voor het kind.

Machtiging indiening aanvraag

De belanghebbende kan een derde machtigen om de aanvraag in te dienen. Een advocaat kan bijvoorbeeld gemachtigde zijn. De gemachtigde is dan niet ook belanghebbende, maar kan enkel namens de belanghebbende de aanvraag indienen.

Aanvraag is schriftelijk

Een aanvraag voor een individuele voorziening moet schriftelijk worden ingediend. Onder schriftelijk wordt ook digitale wijzen van aanvraag bedoeld. Een mondelinge aanvraag is niet mogelijk. Als een mondelinge aanvraag komt, wijst het jeugdteam de aanvrager op de

verplichting om het schriftelijk in te dienen. Indien de aanvrager daartoe niet in staat is, wordt er voor ondersteuning gezorgd. Deze ondersteuning wordt geboden door het jeugdteam of door een onafhankelijke cliëntenondersteuner.

Tweede lid

Gezinnen hebben op grond van de Jeugdwet het recht op het maken van een familiegroepsplan, maar zijn daartoe niet verplicht. Het jeugdteam biedt het gezin de mogelijkheid om een familiegroepsplan op te stellen als bedoeld in de wet, al dan niet gefaciliteerd door de onafhankelijke cliëntondersteuner.

Een familiegroepsplan is een plan van aanpak opgesteld door de ouders en kinderen, samen met bloedverwanten, aanverwanten en/of anderen die tot de sociale omgeving van de jeugdige behoren. Er wordt hierbij uitgegaan van de eigen kracht en de mogelijkheid om de regie te voeren over de hulp die zij nodig hebben. Het familiegroepsplan is vormvrij en kan bijgesteld worden. Als een gezin professionele hulp nodig heeft en een familiegroepsplan heeft gemaakt, maakt dit altijd onderdeel uit van het totale plan van aanpak.

Als de gecertificeerde instelling jeugdreclassering of voogdij uitvoert, dan krijgt het gezin geen gelegenheid om eerst een familiegroepsplan op te stellen.

Derde lid

De aanvraag dient afgestemd te worden met andere voorzieningen, daarbij kan worden gedacht aan het onderwijs of de Wmo om tot een juiste beoordeling van de ondersteuningsbehoefte te komen.

Artikel 3.2 Kwaliteitseisen toegang jeugdhulp via college

In het eerste lid wordt aangesloten bij de omschrijving van jeugdhulp zoals opgenomen in de Jeugdwet artikel 1.1 en de opdracht aan gemeenten in artikel 2.1.

In het tweede lid waarborgen we de inzet van gekwalificeerd personeel. We sluiten hierbij aan bij de norm van verantwoorde werktoedeling. De norm van verantwoorde werktoedeling is de uitgewerkt in het kwaliteitskader jeugd, dat te vinden is bij de Stichting Kwaliteitsregister Jeugd (SKJ) <https://informatiebank.skjeugd.nl/wp-content/uploads/2022/08/kwaliteitskader-Jeugd.pdf>.

Bovendien zetten we waar beschikbaar bewezen effectieve methodieken en instrumenten in. We gaan hierbij uit van de databanken Instrumenten, Interventies en Richtlijnen van het Nji.

Artikel 3.3 Eigen kracht

De verantwoordelijkheid van de ouders voor het gezond en veilig opgroeien van hun kinderen is geregeld in de artikelen 82 en 247 van het Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek. Het moet voor ouders en professionals vanzelfsprekend zijn dat ouders zelf de regie nemen en houden over de opvoeding van hun kinderen (tenzij dit een onverantwoord risico voor het kind oplevert). Dat vraagt een vraaggerichte houding van hulpverleners, waarbij uitgegaan wordt van de eigen kracht van jongeren en ouders en het besef dat zij verantwoordelijk zijn voor zichzelf en, in het geval van ouders, ook voor hun kinderen. Hierop zijn zij ook aanspreekbaar. De overheid dient ervoor te waken de zorgtaken van mensen en hun

verbanden over te nemen (bron: Memorie van Toelichting op de Jeugdwet. Tweede Kamer, vergaderjaar 2012-2013, 33 684, nr. 3, p. 19-20 en Tweede Kamer, vergaderjaar 2012-2013, 33 684, nr. 3, p. 128).

De Jeugdwet kent de begrippen gebruikelijke en bovengebruikelijke hulp niet. Ook in Soest maken we dit onderscheid niet. We doen zorgvuldig onderzoek volgens het stappenplan van de Centrale Raad van Beroep en bepalen op basis daarvan of en welke ondersteuning nodig is. Dat ouders meer zorg moeten verlenen dan bij een kind zonder beperkingen het geval zou zijn, maakt niet zonder meer dat het college een voorziening moet verstrekken.

In lid 4 staat wat we in elk geval verstaan van de eigen kracht van ouders.

Lid 5 geeft aan dat we de draagkracht van ouders niet afhankelijk laten zijn van de (ontwikkel-)leeftijd van het kind. We werken niet met overzichten welke opvoedingstaken gebruikelijk zijn per leeftijdscategorie. We maken geen onderscheid tussen gebruikelijke en bovengebruikelijke hulp, maar doen zorgvuldig onderzoek naar de hulpvraag, de problematiek, de benodigde ondersteuning en de eigen kracht volgens het stappenplan van de Centrale Raad van Beroep (zie artikel 3.4).

In lid 6 beschrijven we wanneer we vinden dat eigen kracht van ouders niet meer toereikend is.

In lid 7 is omschreven wat we vervolgens van ouders verwachten om hun eigen mogelijkheden om zelfstandig voor hun kinderen te zorgen te vergroten. Als uit het onderzoek naar de eigen kracht blijkt dat de ouder niet beschikbaar is of overbelast is of dreigt te raken, dan verwachten we dat ouders een plan maken om er voor te zorgen dat de draagkracht en de beschikbaarheid (meer) toereikend worden om de benodigde ondersteuning te kunnen bieden. We verwachten dat ouders doen wat binnen hun mogelijkheden ligt om hun persoonlijke situatie aan te passen, zodat zij zelf kunnen voldoen aan de behoeften van hun kind. Van ouders mag verwacht worden dat zij, indien noodzakelijk, vergaande aanpassingen doen om dit te realiseren. Dit kan betekenen dat een ouder het eigen toekomstperspectief (carrière) of financiële situatie zal moeten bijstellen om voor het kind beschikbaar te zijn en de noodzakelijke ondersteuning te kunnen bieden

[Artikel 3.4 Zorgvuldig onderzoek](#)

Bij het onderzoek ter beoordeling van een aanvraag zal in samenspraak met de jeugdige en zijn ouders dan wel zijn wettelijke vertegenwoordiger in de eerste plaats gekeken worden naar hun behoeften, persoonskenmerken en voorkeuren en kan bijvoorbeeld alsnog worden verwezen naar een algemene jeugdhulpvoorziening in plaats van, of naast, mogelijke toekenning van een individuele voorziening.

Voor een zorgvuldig te nemen besluit is het van belang dat alle relevante feiten en omstandigheden van de specifieke hulpvraag worden onderzocht. Daarbij is het van belang dat het onderzoek in samenspraak met de jeugdige en zijn ouders dan wel zijn wettelijke vertegenwoordiger wordt verricht. Voor een zorgvuldig onderzoek is persoonlijk contact nodig om een goed beeld van de jeugdige en zijn ouders en de gezinssituatie te krijgen. Het

ligt dan ook voor de hand dat er een of meerdere gesprekken gevoerd worden met de jeugdige en zijn ouders.

Een zorgvuldig onderzoek vereist het doorlopen van de volgende stappen. Dit volgt onder andere uit de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep van 1 mei 2017: ECLI:NL:CRVB:2017:1477).

Stap 1: formuleer de hulpvraag of hulpvragen van jeugdige en/of zijn ouders

Wat is eigenlijk de jeugdhulpvraag van de jeugdige of zijn ouders? In dit verband wordt opgemerkt dat uit artikel 1.1 van de wet voortvloeit dat jeugdhulp niet alleen de hulp aan de jeugdige is, maar ook dat de ouder zelf in aanmerking kan komen voor jeugdhulp. Bijvoorbeeld ter ondersteuning van de opvoeding. De vraag van de inwoner is de start van het onderzoek, maar hoeft niet de uiteindelijke hulpvraag te zijn. De jeugdhulpverlener en de inwoner onderzoeken samen de hulpvraag. De jeugdhulpverlener heeft vanuit zijn of haar professie een aandeel in het formuleren van de hulpvraag.

Stap 2: breng de onderliggende problematiek gedetailleerd en onderbouwd in kaart

Welke opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen zijn er?

Om een besluit zorgvuldig te nemen, moeten alle relevante feiten en omstandigheden van de hulpvraag worden onderzocht. Dit onderzoek doet de jeugdprofessional van het Jeugdteam samen met de jeugdige en/of ouder(s). Persoonlijk contact is nodig om een goed beeld te krijgen van de jeugdige en de gezinssituatie. Het is gebruikelijk daarom ook een of meerdere gesprekken plaatsvinden met de jeugdige en zijn ouder(s). Bovendien moet het college ervoor zorgen dat er voldoende deskundigheid is betrokken bij het onderzoek. Het college informeert de aanvrager over welke deskundige is betrokken bij het onderzoek. Het college dient zich te baseren op objectieve informatie van deskundigen en kan zich dus niet alleen baseren op informatie die ouders inbrengen.

Stap 3: stel de aard en de omvang van de noodzakelijke hulp vast

Welke hulp is noodzakelijk en in welke omvang? Bij de beantwoording van deze vraag wordt rekening gehouden met de leeftijd en het ontwikkelingsniveau van de jeugdige, met als doelstelling dat de jeugdige gezond en veilig kan opgroeien, dat hij kan groeien naar zelfstandigheid en dat hij voldoende zelfredzaam kan zijn en maatschappelijk kan participeren.

Ook in deze stap is de deskundigheid van belang. Het bepalen van de noodzakelijke hulp vergt bekwaamheid. Die moet aanwezig zijn en bovendien kenbaar voor de jeugdige of ouders.

Het college kan de hulpvrager vragen om gedurende een bepaalde periode een zorgmomentenoverzicht in te vullen.

Stap 4: kijk wat het verschil is tussen noodzaak en eigen kracht

Onderzoek de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van de ouders en van het sociale netwerk. Onderzoek of de eigen kracht toereikend is om de noodzakelijke hulp zoals bepaald in stap 3 te bieden. De stappen 1 tot en met 3 bouwen als het ware de jeugdhulpplicht eerst op tot een bepaald maximum. Stap 4 verkleint deze vervolgens weer, eventueel zelfs tot nul.

Stap 5: stel vast welke voorziening dat deel van de hulpvraag beantwoordt, dat de eigen kracht overstijgt.

Het is de discrepantie tussen zorgvuldig geïnventariseerde noodzaak en eigen kracht die uiteindelijk de jeugdhulpplicht concretiseert. Daarmee wordt bepaald welke voorziening nodig wordt geacht. Zo ook voorliggende voorzieningen die een jeugdige ontvangt op grond van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo), de Wet langdurige zorg (Wlz) of de Zorgverzekeringswet (Zvw) en een voorziening op het gebied van passend onderwijs.

Bij het *eerste lid*, onder *d* (artikel 3.3 van de verordening) is beschreven dat het college bij de bepaling van jeugdhulp ook rekening houdt met de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van de cliënt. Deze eis houdt niet in dat een jeugdige per se geholpen moet worden door iemand die de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging of de culturele achtergrond van de jeugdige en/of zijn ouders deelt. Wel neemt de gemeente bij de uitoefening van haar taken geen beslissingen die met die gezindheid, overtuiging of achtergrond onverenigbaar zijn. Het gaat hier kortom om het respecteren van de jeugdige en/of diens ouders op de genoemde gebieden.

In het *vierde lid* is opgenomen dat het college de inzet van de juiste deskundigheid waarborgt gedurende het gehele onderzoeksproces. Het college stelt hier de hulpvrager van op de hoogte. Het college hoeft niet alle deskundigheid in huis te hebben, maar kan ook deskundigheid van een andere organisatie inschakelen. Het college informeert de hulpvrager over de naam van de deskundige, registratie in een kwaliteitsregister en welke specifieke deskundigheid deze persoon heeft.

Het *vijfde lid* beschrijft de in artikel 8.1.2, derde lid, van de Jeugdwet bepaalde verplichting dat de jeugdige en zijn ouders verplicht zijn de medewerking te verlenen die redelijkerwijs nodig is voor de uitvoering van de wet. Dit betreft een actieve medewerkingsplicht. De CRvB heeft een aantal uitspraken gedaan over situaties waarin de medewerking van ouders onvoldoende werd bevonden door het college (ECLI:NL:CRVB:2019:276, ECLI:NL:CRVB:2021:410, ECLI:NL:CRVB:2021:510 en ECLI:NL:CRVB:2022:693)

Artikel 3.5 Onderzoek naar eigen kracht

Eerste, tweede en derde lid

Onderdeel van het onderzoek naar de hulpvraag is het vaststellen welke ondersteuning ouders, al dan niet met behulp van hun sociale netwerk, op eigen kracht kunnen bieden. Een hulpmiddel om inzichtelijk te maken welke ondersteuning er gedurende de dag nodig is, is

een zorgmomentenoverzicht. Het college kan vragen aan ouders om dit gedurende een bepaalde periode bij te houden.

Het college onderzoekt of degene waarvan oplossingen vanuit eigen kracht wordt verwacht:

- In staat is de noodzakelijke hulp te bieden. Het gaat hierbij in elk geval om de vraag of degene de benodigde vaardigheden heeft of kan verwerven en of zijn/haar ondersteuning voldoende bijdraagt aan de gestelde doelen.
- Beschikbaar is de noodzakelijke hulp te bieden. Hierbij houdt het college rekening met de behoefte en de mogelijkheden van de jeugdige, de voor hem benodigde ondersteuningsintensiteit en de duur daarvan, de mogelijkheden, de draagkracht en de belastbaarheid van zijn ouders, de samenstelling van het gezin en de woonsituatie en het belang van de ouders om te voorzien in een inkomen.
- Niet overbelast dreigt te raken door het bieden van de noodzakelijke hulp. Het college onderzoekt wat de overbelasting inhoudt en hoe die zich uit. De klachten die door de overbelasting zijn ontstaan, moeten duidelijk worden omschreven.

Als uit het onderzoek naar de eigen kracht blijkt dat de ouder niet beschikbaar is of overbelast is of dreigt te raken, dan verwachten we dat ouders een plan maken om er voor te zorgen dat de draagkracht en de beschikbaarheid (meer) toereikend worden om de benodigde ondersteuning te kunnen bieden. We verwachten dat ouders doen wat binnen hun mogelijkheden ligt om hun persoonlijke situatie aan te passen, zodat zij zelf kunnen voldoen aan de behoeften van hun kind. Van ouders mag verwacht worden dat zij, indien noodzakelijk, vergaande aanpassingen doen om dit te realiseren. Dit kan betekenen dat een ouder het eigen toekomstperspectief (carrière) of financiële situatie zal moeten bijstellen om voor het kind beschikbaar te zijn en de noodzakelijke ondersteuning te kunnen bieden (*vierde lid*).

Vijfde lid

Een financiële draagkrachtmeting behoort niet tot de mogelijkheden om eigen kracht te bepalen. Andersom geldt dit ook: een tekort aan inkomen is geen reden om jeugdhulp in te zetten. Als ouders aangeven dat zij problemen ervaren met hun gezinsinkomen, dan verwijzen wij ouders door naar de afdeling Werk en inkomen.

Artikel 3.6 Identificatie

In het kader van de rechtmatigheid wordt in ieder geval de identiteit van de jeugdige of ouders vastgesteld aan de hand van een document als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht. Het doel van het vaststellen van de identiteit is het beoordelen welke gemeente verantwoordelijk is voor het verlenen van jeugdhulp. De identificatieplicht is alleen van toepassing als er wordt doorverwezen naar niet vrij toegankelijk jeugdhulp. Voor jeugdige die niet in het bezit zijn van een Burgerservicenummer, treft artikel 7.2.4 van de wet een regeling. Van die jeugdigen dienen de volgende gegevens te worden opgenomen:

1. achternaam,
2. voornamen,
3. geboortedatum, en

4. postcode en huisnummer van het woonadres

Het niet hebben van een BSN is geen reden om jeugdhulp te onthouden, zelfs als de jeugdige niet rechtsgeldig in Nederland verblijft.

Artikel 3.7 Voorwaarden individuele voorziening

Dit artikel beschrijft de voorwaarden voordat een inwoner in aanmerking komt voor een individuele voorziening. Eerst wordt er een beroep gedaan op de eigen mogelijkheden en die van het sociaal netwerk, daarna op voorzieningen die vrij toegankelijk beschikbaar zijn of onder andere wetgeving vallen.

Artikel 3.8 Inhoud beschikking

Eerste lid

Het eerste lid bevestigt de regeling van deze onderwerpen in de Jeugdwet, de Awb en de jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep. Dit is opgenomen in de verordening in het belang van burgers om hen een zo compleet mogelijk beeld te geven van hun rechten en plichten. De mogelijkheid om bezwaar in te dienen tegen de beschikking en ook de daarop volgende mogelijkheid van beroep bij de rechter is geregeld in de Awb en geldt voor alle beschikkingen.

Indien een jeugdige of zijn ouders in bezwaar en beroep willen gaan, hebben zij op grond van de Awb het recht op het indienen van een aanvraag, waarmee een voor bezwaar en beroep vatbaar besluit kan worden uitgelokt. Ook de weigering, of het te lang uitblijven van een beschikking, geeft de burger op grond van de Awb de ingang van bezwaar en beroep.

Tweede lid

Hier is opgenomen wat in ieder geval moet worden vastgelegd in de beschikking. Binnen de ingekochte zorg is op diverse wijzen jeugdhulp ingekocht. Het grootste van de jeugdhulp wordt geboden via MetMaya. In een aantal gevallen wordt de jeugdhulp op individueel niveau ingekocht. Zoals voor jeugdigen die op basis van het woonplaatsbeginsel onder de verantwoordelijkheid van onze gemeente vallen maar in een andere regio wonen en hulp ontvangen. Bij verwijzing naar jeugdhulp via MetMaya zal dit artikellid beperkter worden ingevuld dan bij de andere aanbieders. Met MetMaya is namelijk afgesproken dat zij bepalen welke hulp nodig is en van welke intensiteit. In de beschikking waarbij de jeugdige en/of zijn ouders naar MetMaya worden verwezen zal hetgeen wat in dit lid onder a en b staat grotendeels door MetMaya worden bepaald en zal de aard en omvang niet in de beschikking worden opgenomen. Bij alle andere aanbieders is dit wel het geval.

Derde lid

Bij het derde lid is opgenomen wat in het geval van een voorziening in de vorm van Pgb wordt vastgelegd in de beschikking. Uitgangspunt van de wet is dat de jeugdige of zijn ouders een voorziening in 'natura' krijgen. Indien gewenst door de jeugdige of zijn ouders bestaat echter de mogelijkheid van het toekennen van een pgb. De jeugdige of zijn ouders moeten motiveren dat het bestaande aanbod van zorg in natura niet passend is. Voor de eisen waaraan moet worden voldaan wordt verwezen naar hoofdstuk 5 van deze verordening.

Vierde lid

Als een inwoner een jeugdhulpaanvraag indient bij het jeugdteam, stellen de inwoner en het jeugdteam gezamenlijk een plan van aanpak op. In het plan van aanpak wordt het onderzoeksproces beschreven. Het plan van aanpak maakt altijd integraal onderdeel uit van de beschikking.

Paragraaf 3.2 Toegang tot jeugdhulp niet via het college

De wetgever heeft naast de toegang via het college ook in de wet opgenomen dat er naar jeugdhulp kan worden verwezen via medici en vanuit het justitiële kader. In deze gevallen ontvangen ouders geen beschikking, omdat er andere juridische wegen beschikbaar zijn als ouders het niet eens zijn met het verwijzingsbesluit.

Artikel 3.9 Toegang jeugdhulp via de huisarts, medisch specialist of jeugdarts

De Jeugdwet regelt dat de jeugdhulp, naast de toegang via de gemeente, toegankelijk is na een verwijzing door de huisarts, de jeugdarts en de medisch specialist. In de praktijk bepalen de huisarts, medisch specialist en jeugdarts vaak niet welke specifieke vorm van hulp nodig is, maar verwijzen naar het jeugdaanbod van één van de aanbieders waarmee de gemeente een contract heeft afgesloten. In de praktijk is het de aanbieder zelf die op basis van zijn professionele autonomie na de verwijzing beoordeelt welke voorziening precies nodig is (de behandelvorm), hoe vaak iemand moet komen (de omvang) en hoe lang (de duur). Bij deze beoordeling dient de jeugdhulpaanbieder zich te houden aan de afspraken die hij daarover met de gemeente heeft gemaakt in het kader van de contract- of subsidierelatie. Daarnaast houdt de jeugdhulpaanbieder rekening met de regels die de gemeente bij verordening heeft gesteld.

De medische verwijzers mogen alleen verwijzen naar aanbieders die zijn ingekocht. Indien de medicus van mening is dat er jeugdhulp van een niet ingekochte aanbieder noodzakelijk is, dan zullen jeugdige en ouders een aanvraag moeten indienen bij het college. Het college beoordeelt of via MetMaya de hulp alsnog kan worden ingekocht.

Met de huisartsen uit Soest en Soesterberg is afgesproken dat zij, bij twijfel over de hulpvraag en juiste verwijzing, doorverwijzen naar het Spreekuur Jeugd GGZ. Het Spreekuur Jeugd GGZ is een apart onderdeel van het Jeugdteam. Het Spreekuur wordt bemenst door vaste jeugdhulpprofessionals. Deze jeugdprofessionals voeren zelf een aantal gesprekken met de jeugdige en ouders en adviseren indien nodig over passend aanbod (vrij toegankelijke voorziening, jeugdteam, aanbieder). De jeugdprofessional van het Spreekuur Jeugd GGZ koppelt terug aan de huisarts.

Artikel 3.10 Toegang jeugdhulp via de gecertificeerde instelling of kinderrechter

Jeugdhulp kan ook worden ingezet op initiatief van een gecertificeerde instelling. Gecertificeerde instellingen voeren de kindbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering uit (artikel 3.2 Jeugdwet). In het kader van de uitvoering van een kindbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering kan de gecertificeerde instelling bepalen dat jeugdhulp nodig is (artikel 3.5, eerste lid Jeugdwet). Bij jeugdreclassering is het niet alleen de gecertificeerde instelling die deze bevoegdheid heeft, ook andere instanties kunnen

besluiten dat jeugdhulp nodig is. Deze andere instanties zijn de rechter, de officier van justitie, de directeur van de justitiële jeugdinrichting (JJI) en de selectiefunctionaris van de JJI.

De gemeente is er verantwoordelijk voor dat de jeugdhulp wordt ingezet die de gecertificeerde instelling nodig acht ter uitvoering van een kinderbeschermingsmaatregel. Ook in het kader van de jeugdreclassering moet de gemeente ervoor zorgen dat de jeugdhulp wordt ingezet die de rechter, het openbaar ministerie, de directeur of de selectiefunctionaris van de justitiële jeugdinrichting of de gecertificeerde instelling nodig acht. Hier geldt dus een leveringsplicht van de gemeente (zie artikel 2.4, tweede lid onderdeel b Jeugdwet). Ook hier geldt dat de gecertificeerde instelling in beginsel gebonden is aan de jeugdhulp die de gemeente heeft ingekocht. Als de kinderrechter een ondertoezichtstelling of gezagsbeëindiging uitspreekt, wijst hij gelijktijdig in de beschikking aan welke gecertificeerde instelling de maatregel gaat uitvoeren. De Raad voor de Kinderbescherming geeft in zijn verzoekschrift een concreet advies over welke gecertificeerde instelling dat moet zijn. De Raad voor de Kinderbescherming neemt een gecertificeerde instelling in zijn verzoekschrift op die na overleg met de gemeente en gezien de concrete omstandigheden van het geval hiervoor het meest geschikt lijkt. De Raad voor de Kinderbescherming is verplicht om hierover met de gemeente te overleggen.

Hoofdstuk 4 Afstemming met andere voorzieningen

Artikel 4.1 Afstemming gezondheidszorg

Eerste lid

In het eerste lid wordt bedoeld op de specialistische jeugdhulp die valt onder de geestelijke gezondheidszorg voor jeugdigen. Deze zorg valt vanaf de achttiende verjaardag van de jeugdige onder de Zorgverzekeringswet (Zvw). Zorgverzekeraars stellen aan zorgaanbieders eisen met betrekking tot de toegang. Zo moet er een rechtmatige verwijzer zijn in de vorm van een huisarts, jeugdarts of medisch specialist.

Tweede lid

Vanaf hun achttiende verjaardag zijn jeugdigen niet meer automatisch meeverzekerd met hun ouders. Zij dienen zelf een zorgverzekering af te sluiten. Bovendien geldt voor hen vanaf die leeftijd ook een eigen risico. Beide kunnen een belemmering vormen voor de jeugdige om de behandeling voort te zetten. De lokale toegang, andere verwijzer en betrokken jeugdhulpaanbieder zijn hier alert op en ondersteunen de jeugdige zo nodig bij deze veranderingen en nieuwe verantwoordelijkheden.

Artikel 4.2 Afstemming langdurige zorg

Eerste lid

Wanneer jeugdigen levenslang en levensbreed zorg nodig hebben vallen zij onder de Wet langdurige zorg (Wlz). Bij jeugdigen is dit echter nog niet altijd vast te stellen, omdat zij nog volop in ontwikkeling zijn. De onafhankelijke cliëntenondersteuning ondersteunt de jeugdige en zijn ouders, zo nodig, bij de aanvraag bij het Centraal indicatieorgaan zorg (CIZ), die over toegang tot de langdurige zorg gaat.

Tweede lid

Als het college gegronde redenen heeft om aan te nemen dat de jeugdige in aanmerking kan komen voor zorg op grond van de Wlz en de jeugdige of zijn ouders weigert mee te werken, dan hoeft het college geen voorziening toe te kennen (artikel 1.2, eerste lid onder c van de wet). Hierbij staat natuurlijk altijd het belang van het kind voorop. De jeugdige mag nooit het slachtoffer worden van onwillige ouders.

Artikel 4.3 Afstemming voorschoolse voorzieningen en het onderwijs

Eerste lid

In artikel 2.6, lid 1, onder c van de Jeugdwet is opgenomen "Het college is er in ieder geval verantwoordelijk voor dat: degenen die beroepsmatig met jeugdigen werken deskundig advies kunnen krijgen over vragen en problemen met betrekking tot opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen;" Door het beschikbaar stellen van contactpersonen die dergelijke vragen kunnen beantwoorden of kunnen doorverwijzen is

aan deze wettelijke verplichting voldaan. De contactpersonen kunnen verschillend zijn, denk hierbij aan jeugdgezondheidszorg en het jongerenwerk.

Tweede lid

In artikel 2.7 eerste lid van de Jeugdwet staat: "Het college treedt bij het treffen van een individuele voorziening zo nodig in overleg met het bevoegd gezag van een school als bedoeld in artikel 1 van de Wet op het primair onderwijs, artikel 1 van de Wet op het voortgezet onderwijs, artikel 1 van de Wet op de expertisecentra of van een instelling als bedoeld in artikel 1.1.1 van de Wet educatie en beroepsonderwijs, waar de jeugdige schoolgaand is." Met dit lid wordt hier bij aangesloten.

[Artikel 4.4 Afstemming maatschappelijke ondersteuning](#)

Eerste en tweede lid

Het jeugdteam, of eerder betrokken jeugdhulpaanbieder, zoekt indien nodig afstemming met het sociaal team of een passende Wmo-aanbieder. Deze afstemming start uiterlijk een half jaar voor de 18^e verjaardag. De jeugdige wordt begeleid en voorbereid op de veranderingen na het 18e jaar, met als beoogd resultaat continuïteit van zorg.

[Artikel 4.5 Afstemming werk en inkomen](#)

Het hebben van schulden en/of het leven in armoede kan gezinnen veel stress opleveren. Deze stress maakt dat mensen op een andere manier beslissingen nemen. Armoede- en schuldenproblematiek kunnen zo op de voorgrond treden dat ouders hun rol als opvoeder niet meer goed kunnen invullen, maar ook dat jeugdhulp minder of niet effectief is. Het is daarom belangrijk om armoede en financiële problemen tijdig te signaleren en ouders zo nodig snel naar de juiste financiële hulp en minimaregelingen toe te leiden.

Hoofdstuk 5 Persoonsgebonden budget

Zoals uitdrukkelijk volgt uit de wettekst en de daaraan ten grondslag liggende parlementaire geschiedenis, dient bij de aanvraag om jeugdhulp, in welke vorm dan ook, allereerst uitgegaan te worden van de eigen mogelijkheden – ‘eigen kracht’ – van de ouders, de jeugdige zelf en het sociale netwerk voor het opvangen van de ondersteuningsbehoefte. Slechts voor zover die eigen kracht ontoereikend is, komt een door de gemeente te treffen jeugdhulpvoorziening om de hoek kijken. Hierbij heeft de wetgever als uitgangspunt genomen dat de ingekochte jeugdhulp voorliggend is op persoonsgebonden budget (pgb). In dit hoofdstuk worden de kaders beschreven wanneer een ouder wel of niet in aanmerking kan komen voor een pgb voor jeugdhulp.

Artikel 5.1 Persoonsgebonden budget

Eerste lid

In het eerste lid is een verwijzing opgenomen naar het centrale pgb-artikel (8.1.1) van de Jeugdwet. Dit lid is opgenomen om in de verordening een compleet beeld van rechten en plichten van de cliënt te geven. In het eerste lid is verankerd dat het college op grond van artikel 8.1.1 van de wet een pgb kan verstrekken. Voor gemeenten is onder meer van belang dat een pgb slechts wordt verstrekt indien de jeugdige of zijn ouders gemotiveerd kunnen aantonen dat de individuele voorziening die door een gecontracteerde aanbieder wordt geleverd, niet passend is (zie artikel 8.1.1, derde lid, onder b).

Tweede lid

Voor het aanvragen van een pgb wordt gebruik gemaakt van het zogenoemde pgb-budgetplan. In dit formulier staan de criteria genoemd onder a en b opgenomen. De aanvrager moet in de aanvraag onderbouwen:

- welke jeugdhulp men wil inkopen
- welk resultaat daarmee behaald gaat worden, en
- wie men daarvoor gaat inzetten.

Deze gegevens zijn noodzakelijk om te kunnen bepalen of er aan de eisen die aan een pgb in de volgende leden van dit artikel worden gesteld is voldaan.

Derde lid

In dit lid staan kaders opgenomen waaraan de inzet van een pgb moeten voldoen. Aan al deze bepalingen moet worden voldaan om in aanmerking te komen voor een pgb.

Onder a is opgenomen dat het jeugdteam allereerst vastgesteld moet hebben dat de aanvrager in aanmerking komt voor een individuele jeugdhulpvoorziening. Om dit vast te kunnen stellen, doet het jeugdteam zorgvuldig onderzoek volgens het stappenplan van de Centrale Raad van Beroep (artikel 1.1 sub j van de verordening).

Onder a is ook opgenomen dat ouders niet kunnen worden verplicht om jeugdhulp via een pgb te ontvangen. Het dient een vrije keuze van de aanvrager te zijn.

Onder b is het uitgangspunt opgenomen dat pgb tot betere ondersteuning dient te leiden dan de ingekochte jeugdhulp. In de parlementaire geschiedenis van de Jeugdwet (Kamerstukken II 2012/13, 33684, nr. 3, p. 221) is het uitgangspunt opgenomen dat slechts in uitzonderlijke gevallen een vergoeding kan worden verkregen door het sociale netwerk voor jeugdhulpverlening. De wetgever beperkt dit tot die gevallen waarin dit aantoonbaar tot een betere en effectievere ondersteuning leidt en aantoonbaar doelmatiger is dan jeugdhulp die wordt geleverd door een professionele aanbieder.

In artikel 8.1.1 van de Jeugdwet is de eis van onderdeel c opgenomen: de keuze voor pgb moet ook worden bewezen door daadwerkelijk aan te tonen dat de ingekochte jeugdhulpaanbieders geen passende hulp kunnen bieden. Onderdeel d verwijst ook naar de wettelijke verplichtingen waaronder ook de eis is opgenomen dat de aanvrager het pgb kan beheren.

Onderdeel e beschrijft de toets die wordt uitgevoerd om te bepalen of de in het plan van aanpak genoemde doelen kunnen worden gehaald met de gevraagde hulp door middel van een pgb.

Het inzetten van een pgb in het sociaal netwerk mag geen overbelasting opleveren (f). Daarmee zal de hulp van mindere kwaliteit zijn. Het laatste onderdeel (g) verwijst naar de situaties waarbij een pgb niet mogelijk is. Deze worden beschreven in lid 4.

Vierde lid

In dit lid worden situaties beschreven waarin een pgb voor jeugdhulp niet mogelijk is. Onder a is de reden dat er vrij toegankelijke voorzieningen beschikbaar zijn of dat er beroep kan worden gedaan op voorzieningen die onder andere wettelijke kaders vallen zoals bijvoorbeeld Wlz of (passend) onderwijs.

Bij pleegzorg dient er te worden voldaan aan de kwaliteitseisen en daarvoor is de pleegzorginstelling verantwoordelijk. Daarom is pleegzorg alleen mogelijk via het aanbod dat is ingekocht door het college. Bij vergelijkbare vormen van verblijf gaat het om langdurige zorg in een gezinshuis of residentiële voorziening (zoals open en gesloten woongroepen). Ook hier geldt dat gezien de kwaliteitseisen waar dit aan moet voldoen, alleen door het college gecontracteerde voorzieningen worden toegekend.

Bij de weigeringsgronden van onderdeel c gaat het om de in de Jeugdwet opgenomen gronden:

- Er worden geen kosten vergoed die hoger zijn dan de kosten van ingekochte zorg. In het Financieel besluit jeugd en Wmo Soest zijn de tarieven opgenomen.
- de jeugdige of zijn ouders onjuiste of onvolledige gegevens hebben verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid,

- de jeugdige of zijn ouders niet voldoen aan de voorwaarden van het persoonsgebonden budget,
- de jeugdige of zijn ouders het persoonsgebonden budget niet of voor een ander doel gebruiken dan waarvoor het bestemd is.

In onderdeel d. wordt beschreven dat het niet mogelijk is om een pgb met terugwerkende kracht te krijgen.

Onderdeel e beschrijft de situatie dat er een pgb wordt ingezet bij een gecontracteerde aanbieder. Deze constructie is niet mogelijk, omdat er dan in strijd met het uitgangspunt wordt gehandeld dat ingekochte zorg niet passend zou zijn. Dat uitgangspunt is opgenomen in artikel 8.1.1, lid 2, onder b van de Jeugdwet.

Vijfde lid

In dit lid worden enkele kaders gegeven die van toepassing zijn op bestedingen van een pgb. Onder a gaat het over de kosten die gemaakt worden voor beheer van het budget (meestal bekend onder verantwoordingsvrij bedrag). Deze worden niet vergoed vanuit het Pgb. In de jaren voor de invoering van de Jeugdwet waren er bureaus die professioneel pgb's beheerden en daarmee een aanzienlijk deel van de zorggelden afroonden. In de Jeugdwet (art. 8.1.1, lid 2, onder a) is als voorwaarde opgenomen, om in aanmerking te komen voor een pgb, dat ouders, eventueel met behulp van het netwerk, zelf het pgb op verantwoorde wijze kunnen beheren.

In onderdeel b is de situatie beschreven dat als er meerdere pgb's zijn toegekend het niet is toegestaan om tussen deze budgetten te schuiven. De reden hiervoor is dat ieder budget geacht wordt passend te zijn voor de daarmee in te zetten jeugdhulp. Uitzondering hierop is mogelijk indien er vooraf schriftelijke afspraken over zijn gemaakt die het toestaan om tussen budgetten te schuiven.

Zesde lid

In dit lid beschrijven we welke uitgaven budgethouders mogen doen uit het pgb. Onder a wordt beschreven dat vervoerskosten mogen worden betaald uit het pgb indien het jeugdteam daarvoor een beschikking heeft afgegeven.

Onder b wordt beschreven dat de jeugdhulp binnen of buiten de jeugdhulpregio mag worden ingekocht. Bij jeugdhulp in Nederland houdt de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd toezicht op de kwaliteit. Buiten Nederland heeft de inspectie geen controle bevoegdheid. Landelijk zijn voor aanbieders buiten Nederland afspraken gemaakt die zijn opgenomen in het afsprakenkader buitenlands hulpaanbod, te vinden bij de VNG (<https://vng.nl/publicaties/afsprakenkader-buitenlands-zorgaanbod-jeugd>). Buiten de EU mag een pgb niet worden besteed, zie ook het volgende artikellid.

Zevende lid

In dit artikellid worden de uitgaven beschreven die uitgesloten zijn van besteding uit het pgb. De bepalingen spreken voor zichzelf.

Artikel 5.2 Onderscheid formele hulp en informele hulp

Voor de bepaling van het pgb-tarief wordt onderscheid gemaakt tussen formele en informele hulp. Voor formele hulp geldt het hogere pgb-tarief en voor informele hulp geldt het lagere tarief op basis van het wettelijk minimumloon. Dit sluit aan bij de systematiek die binnen de Wet langdurige zorg (Wlz) en Zorgverzekeringswet (Zvw) wordt gehanteerd.

Van formele hulp is, kortweg, sprake als de hulp verleend wordt in het kader van de uitoefening van een bedrijf of beroep. De hulp wordt dan verleend door een jeugdhulpaanbieder of door een zelfstandige jeugdhulpverlener (ZZP-er). Van formele hulp is ook sprake als de hulpverlener een BIG of SKJ-registratie heeft.

Informele hulp is derhalve alle hulp die wordt geboden door personen die niet beroeps- of bedrijfsmatig jeugdhulp verlenen. In de praktijk gaat het dan meestal om personen uit het sociaal netwerk. Volgens de beroepsnormen die gelden voor geregistreerde professionals is het verlenen van hulp aan directe familie in strijd met de beroepsnorm van de professionele distantie. Om deze reden zijn 1^e en 2^e graads bloed- en aanverwanten nadrukkelijk uitgesloten van het professionele tarief.

Op 15 december 2023 heeft de rechtbank Limburg een uitspraak gepubliceerd (ECLI:NL:RBLIM:2023:6979) waarin is geconcludeerd dat het pgb-tarief voor hulp uit het sociale netwerk moet worden vastgesteld op een professioneel tarief ter hoogte van *"salarisschaal FWG30 van de voor de betreffende periode geldende CAO VVT, te vermeerderen met vakantietoeslag en de tegenwaarden van verlofuren"*. Hiermee volgt deze rechtbank de uitspraak van de CRvB van 16 augustus jl. (ECLI:NL:CRVB:2023:1580) waarin hetzelfde voor de Wmo is bepaald.

Het is nu afwachten of de CRvB dit voor de Jeugdwet gaat overnemen. Ook is onduidelijk wanneer de CRvB hierover een uitspraak gaat doen. In de vakliteratuur is er op verschillende onderdelen van de uitspraak van de Rechtbank fundamentele kritiek uitgeoefend. In welke mate de CRvB dit zal overnemen of dat er vanuit de Regering hierop nog actie wordt ondernomen is nog onduidelijk. Volgens de Jeugdwet dient de wijze waarop het tarief wordt bepaald in de verordening te staan. Hierover niets opnemen is daarom onmogelijk. Er is bij het vaststellen van deze verordening voor gekozen om de huidige regeling te blijven gebruiken en niet vooruit te lopen op een eventuele uitspraak van de CRvB.

Artikel 5.3 Hoogte van een pgb-tarief

Eerste lid

In het eerste lid wordt de systematiek van de tarieven bepaald, namelijk een uur of dagdeeltarief en daarnaast drie soorten tarieven. In het Financieel Besluit jeugd en Wmo

Soest zijn deze tarieven opgenomen uitgesplitst naar de diverse vormen van jeugdhulp. Het tarief voor een dag is tweemaal het dagdeeltarief, een dagdeel is vier uur.

Tweede lid

Het tweede lid beschrijft de drie verschillende soorten tarieven die van toepassing zijn bij een pgb. Het 90% tarief is voor ondersteuning door niet-gecontracteerde professionele instellingen, het 75%-tarief voor niet gecontracteerde zelfstandige professionals (zzp-ers) en het 50%-tarief voor informele hulp door niet-professionals.

Derde lid

In dit lid wordt aangegeven wanneer er wel of niet sprake is van een formele aanbieder. Daarin zijn de eisen opgenomen om in aanmerking te komen voor het formele tarief. Indien dit niet daadwerkelijk door de aanbieder wordt bewezen volgt uit lid 4 dat die aanbieder een informeel tarief krijgt.

Vijfde lid

In het vijfde lid wordt nadrukkelijk de norm van verantwoorde werktoedeling van toepassing verklaard bij hulp die wordt ingezet op basis van een pgb. De norm van verantwoorde werktoedeling is de uitgewerkt in het kwaliteitskader jeugd, dat te vinden is bij de Stichting Kwaliteitsregister Jeugd (SKJ) <https://informatiebank.skjeugd.nl/wp-content/uploads/2022/08/kwaliteitskader-Jeugd.pdf>. Deze kaders kunnen in beleidsregels nader worden uitgewerkt.

Zesde en zevende lid

De leden 6 en 7 geven aan hoe de tarieven voor een pgb worden berekend. Lid 8 geeft aan dat het tarief nooit hoger is dan de goedkoopste ingekochte passende voorziening.

Negende lid

Lid 9 geeft aan dat de tarieven jaarlijks worden verhoogd met de OVA-index (90%) en CPI (10%). Hierbij is aangesloten bij de regionale systematiek voor de vaststelling van tarieven.

Hoofdstuk 6 Nieuwe feiten en omstandigheden

Artikel 6.1 Herziening of intrekking

Het eerste lid regelt in welke gevallen het college een besluit tot het verlenen van een individuele voorziening kan intrekken of herzien. De bepaling is afgeleid van artikel 8.1.4 van de wet die de herzieningen en intrekkingen regelt van verstrekte Pgb's. Deze bepaling in de verordening breidt dit uit tot de individuele voorziening in natura. Het gaat hier om een 'kan'-bepaling. Het college is dus niet verplicht gebruik te maken van zijn bevoegdheid tot herziening of intrekking.

Artikel 6.2 Terugvordering Pgb bij de Pgb-aanbieder

Intrekking of herziening van een jeugdhulp-voorziening kan leiden tot de conclusie dat ten onrechte of teveel hulp is verstrekt. Het eerste lid regelt dat het college in dat geval bevoegd is de geldwaarde van de ten onrechte verstrekte Pgb terug te vorderen. Terugvordering bij de Pgb-aanbieder is niet geregeld in de Jeugdwet. Het is daarom van belang deze bepaling op te nemen in de verordening. Net zoals bij herziening en intrekking gaat het bij terugvordering om een bevoegdheid van het college.

Artikel 6.3 Opschorting betaling uit het Pgb

In bepaalde gevallen is (tijdelijke) opschorting van een betaling uit het Pgb naar aanleiding van een declaratie een beter instrument dan beëindiging, weigering of zelfs intrekken van het verleningsbesluit. Middels opschorting kan ruimte geboden worden voor herstelmaatregelen of nader onderzoek.

Om deze redenen is de mogelijkheid voor het college om de SVB te verzoeken over te gaan tot opschorting aan de verordening toegevoegd. Het college kan een verzoek enkel doen als zij een ernstig vermoeden heeft dat:

- a. de jeugdige en/of zijn ouders onjuiste of onvolledige gegevens hebben verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;
- b. de jeugdige en/of zijn ouders niet voldoen aan de aan het pgb verbonden voorwaarden, of
- c. de jeugdige en/of zijn ouders het pgb niet of voor een ander doel hebben gebruikt.

Uiteraard moet het college het verzoek goed motiveren en de SVB van voldoende informatie voorzien op grond waarvan de SVB over kan gaan tot besluitvorming over eventuele opschorting.

Er kan voor ten hoogste dertien weken worden opgeschort. Hierbij is aansluiting gezocht bij de termijn zoals deze ook wordt gehanteerd in artikel 4:56 van de Awb en onder de Wet langdurige zorg.

Hoofdstuk 7 Voorkomen en bestrijden van misbruik of oneigenlijk gebruik

Artikel 7.1 Controle

Op grond van artikel 2.9 onderdeel d van de wet moeten in de verordening regels worden gesteld over de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening of een Pgb en van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet. Deze bepaling is een uitwerking van deze wettelijke plicht.

Eerste en tweede lid

Essentieel is dat het college periodiek controles uitvoert naar het gebruik en de besteding van voorzieningen op grond van deze wet. Daarbij hoort ook de beoordeling of de verwijzingen door derden rechtmatig zijn.

Derde lid

In lid 3 is opgenomen dat informatie vanuit andere wettelijke kaders en instanties ook de grondslag voor onderzoek kan zijn. Ervaringen elders met de zogenaamde "zorgcowboys" laat zien dat deze zich meestal niet tot één gemeente of zorgdomein beperken.

Derde lid

In lid 3 is opgenomen dat er door het college nadere regels kunnen worden gesteld op de controle van zorgaanbieders.

Artikel 7.2 Toezichthouders

Eerste lid

In het eerste lid van dit artikel wordt voor het college de mogelijkheid geopend om toezichthoudende ambtenaren aan te wijzen die belast zijn met het houden van toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de Jeugdwet 2015.

Tweede lid

In het tweede lid worden de bevoegdheden van de toezichthouders omschreven. Deze bevoegdheden zijn reeds in de Algemene wet bestuursrecht bepaald, maar zijn hier voor de duidelijkheid opgenomen. In het derde lid is de medewerkingsplicht opgenomen.

Artikel 7.3 Maatregelen ter voorkoming en bestrijding van misbruik of oneigenlijk gebruik

Dit artikel beschrijft de instrumenten die het college kan inzetten ter voorkoming en vroegtijdig opsporen van misbruik en oneigenlijk gebruik.

Hoofdstuk 8 Overige bepalingen

Artikel 8.1 Verhouding prijs en kwaliteit aanbieders jeugdhulp en uitvoerders kinderschermingsmaatregelen en jeugdreclassering

Het college kan de uitvoering van de Jeugdwet door derden laten verrichten. In de verordening zijn regels opgenomen om een goede prijs/kwaliteitverhouding te waarborgen (artikelen 2.11 en 2.12 van de Jeugdwet). Daarbij dient in ieder geval rekening gehouden te worden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de arbeidsvoorwaarden. Uitgangspunt is dat de aanbieder kundig personeel inzet tegen de arbeidsvoorwaarden die passen bij de vereiste vaardigheden.

Artikel 8.2 Vertrouwenspersoon

In artikel 2.6, eerste lid, onder f, van de wet is bepaald dat het college verantwoordelijk is dat jeugdigen, hun ouders of pleegouders een beroep kunnen doen op een vertrouwenspersoon. Onafhankelijkheid, beschikbaarheid en toegankelijkheid zijn belangrijke factoren (wettelijke vereisten) voor een goede invulling van deze functie. De vertrouwenspersoon is ondergebracht bij een onafhankelijke organisatie, namelijk bij Jeugdstem (www.jeugdstem.nl).

Artikel 8.3 Klachtregeling

Dit artikel regelt het gemeentelijke klachtrecht. De gemeente is al op grond van de Algemene wet bestuursrecht verplicht tot een behoorlijke behandeling van mondelinge en schriftelijke klachten over gedragingen van personen en bestuursorganen die onder haar verantwoordelijkheid werkzaam zijn.

In hoofdstuk 9 van de Awb is een uitvoerige regeling over klachtbehandeling omschreven. Ook is daar het recht opgenomen om na de afhandeling van de klacht de bevoegde ombudsman te verzoeken een onderzoek in te stellen. Deze bepalingen zijn ook van toepassing in de jeugdhulp. Daarom kunnen we in deze verordening volstaan met een korte bepaling.

In de regel wordt eerst de aanbieder aangesproken bij klachten over de wijze van behandeling. De klachtmogelijkheid tegenover de aanbieder is geregeld in artikel 4.2.1 e.v. van de Jeugdwet. Pas wanneer dit klachtrecht niet bevredigend is, of niet logisch, bijvoorbeeld bij gedragingen van gemeenteambtenaren, dan komt de gemeentelijke klachtmogelijkheid in zicht.

Artikel 8.4 Inspraak en medezeggenschap

In dit artikel zijn bepalingen opgenomen over inspraak en medezeggenschap bij de gemeente. De mogelijkheid tot inspraak en medezeggenschap tegenover de aanbieder is al geregeld in artikel 4.2.4 e.v. van de wet.

Regeling van de inspraak en medezeggenschap is verplicht op grond van artikel 2.10 van de wet in samenhang met artikel 2.1.3, derde lid, van de Wmo 2015. Bij verordening dient te worden bepaald op welke wijze ingezetenen worden betrokken bij de uitvoering van deze wet.

De gemeente Soest heeft hiervoor de Inwonersparticipatieraad Sociaal Domein gemeente Soest opgericht. Hiernaar wordt verwezen in lid 3. De Inwonersparticipatieraad Sociaal Domein gemeente Soest adviseert het college gevraagd en ongevraagd over cliëntenparticipatie, treedt op als makelaar tussen inwoners en de gemeente en het begeleidt het proces van inwonersparticipatie.

Artikel 8.5 Nadere regels

Dit artikel geeft aan het college de grondslag om voor zover noodzakelijk nadere regels te stellen met betrekking tot de uitvoering van deze verordening.

Artikel 8.6 Hardheidsclausule

Dit artikel geeft ruimte om af te wijken van de regels van de verordening, wanneer, naar het oordeel van het college, strikte hantering van de regels leidt tot een schrijnende situatie.

Hoofdstuk 9 Slotbepalingen

Artikel 9.1 Intrekking oude verordening en overgangsbepalingen

Dit artikel spreekt voor zich, behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 9.2 Inwerkingtreding en citeertitel

Dit artikel spreekt voor zich, behoeft geen nadere toelichting.